

Mja nebolí rana žádná,
než r̄ma bolí h̄lavička má.

Podaj, miľá, šátek bílý,
zavaž moju h̄lavu křížem.

Podaj, miľá, neco inší,
čeho bude škoda menší.

Šátek bude, ty nebudeš,
ty mn̄e šohaj přeca umřeš!

Už Lanžotské zvony zvóňá,
už Janoška drábi hóňá.

Už Tvrđonské zezvaňajú,
už Janoška zdoháňajú.

Už Poštorské dozvónily,
už Janoška zdohónili.

Už ho vezú přes Valčice,
plačú za ním dvě děvčice.

A tá třetí nic neříká,
enom sobě smutně vzdychá.

Už ho vedú v čiré pole:
Co uvidíš, všecko tvoje.

Viděl on tam šibeničky,
na nich zlaté makovičky.

32.

Suš. 104, I. 34.

Z Březové.

Jedě forman dolí - nú, je - dě for-man do - li - nú,
a zboj - ní - ci bu - či - nú.

Jedě forman dolinú,
a zbojníci bučinú.

Počkaj, forman, něťahaj,
vrané koně vypriahaj.

Keby boło pri poli,
nědál bych vám po vuoli.

Ale je to pri horách,
pri zbojníckých komorách.

33.

Z Kobylí.

Ho-ry, ho-ry, ho - ry, ja - sa - no - vé ho - ry, za te - ma ho -
ra - ma ja-snej o - heň ho - ří,